

ХУЛОСАИ
ШҶҶРОИ ДИССЕРТАТСИОНИИ 6D.KOA-028-И НАЗДИ
ДОНИШГОҶИ ДАВЛАТИИ ОМЎЗГОРИИ ТОҶИКИСТОН
БА НОМИ САДРИДДИН АЙНӢ

дар бораи диссертатсия барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои
педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.02 - Назария ва методикаи омӯзишу
парвариш (забон ва адабиёти тоҷик)

Парвандаи аттестатсионии
№ _____

Қарори ШҶҶрои диссертатсионӣ аз 06 - феввали соли 2020

Дар бораи ба шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон Саидахмадов Мирзоҳомид Мирзоевич додани дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.02 - Назария ва методикаи омӯзишу парвариш (забон ва адабиёти тоҷик).

Диссертатсияи Саидахмадов Мирзоҳомид Мирзоевич “Таълими рӯзгору осор ва ақидаҳои педагогии Имоми Аъзам дар муассисаҳои таълимӣ” барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.02- Назария ва методикаи омӯзишу парвариш (забон ва адабиёти тоҷик) аз тарафи ШҶҶрои диссертатсионии 6D.KOA-028-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни (ш. Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ 121) барои ҳимоя пазируфта шудааст.

Диссертант Саидахмадов Мирзоҳомид Мирзоевич, соли таваллудаш 1969, шаҳрванди Ҷумҳурии Тоҷикистон, миллаташ тоҷик. Саидахмадов Мирзоҳомид Мирзоевич соли 1997 Донишқадаи исломии Тоҷикистон ба номи Имом Тирмизӣ (ҳоло Донишқадаи исломии Тоҷикистон ба номи Имоми Аъзам) ва соли 2010 факултети филологияи тоҷики Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро аз рӯи ихтисоси филолог, муаллими забон ва адабиёти тоҷик хатм кардааст. Ӯ аз соли 1996 то имрӯз дар Донишқадаи исломии Тоҷикистон ба номи Имоми Аъзам ба сифати ассистент, муаллими калон кор мекунад. Солҳои 1997-2000 дар ин донишқада ба ҳайси декани факултет ифои вазифа намудааст. Диссертатсия дар шӯбаи илм ва инноватсияи Пажӯҳишгоҳи рушди маориф ба номи Абдурахмони Ҷомии Академияи таҳсилоти Тоҷикистон ба анҷом расидааст.

Роҳбари илмӣ: Исрофилниё Шарифмурод Раҳимзода, доктори илмҳои филологӣ, профессор, мудири кафедраи методикаи таълими

забон ва адабиёти Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айни.

Муқарризони расмӣ:

Негматов Саъдуллоҷон Эргашевич-доктори илмҳои педагогӣ, профессори кафедраи забоншиносии умумӣ ва типологияи муқоисавии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон;

Аҳмадов Мирзохабиб - номзоди илми филология, дотсенти кафедраи методикаи таълими забон ва адабиёти тоҷики Донишгоҳи давлатии Хучанд ба номи академик Б. Гафуров.

Муассисаи тақриздиханда: Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав.

Дар тақризи муассисаи пешбар – Донишгоҳи давлатии Бохтар ба номи Носири Хусрав зикр шудааст, ки таҳқиқи шеваи таълими ҳаёту эҷодиёти суханварон ва мутафаккирони бузурги миллат дар муассисаҳои таҳсилоти кишвар аз масоили муҳимми таълиму тарбия ба шумор меравад ва барои баланд бардоштани сифати таълим вобаста ба зинаҳои таҳсил коркарди методикаи таълими ҳар як мавзӯю ногузир аст. Ба ин маънӣ диссертатсияи тақризшавандаи Мирзоҳомид Саидахмадов “Таълими рӯзгору осор ва ақидаҳои педагогии Имоми Аъзам дар муассисаҳои таълимӣ” актуалӣ ва аини мудаост. Воқеан, яке аз мавзӯҳои муҳимми ҷомеаи Тоҷикистон шинохтани мазҳаби Имоми Аъзам ва шеваи босалоҳияти таълими андешаҳои динии ӯст.

Диссертатсияи мавриди назар аз муқаддима, се боб, ки ҳар як дорои фаслҳои махсусанд, хулоса ва китобнома иборат аст. Худи унвони бобҳову фаслҳо ва зерфаслҳо бозгӯи ҷигунагии сифати рисолаанд. Нақшаи кор ҷунон таҳрезӣ шуда, ки ҳеҷ як масъалаи марбут ба мазӯи таҳқиқ қанор намондааст. Сохтори диссертатсия ба хусусият ва характери масъалаҳои мавриди таҳқиқ мувофиқат мекунад. Дар муқаддима, се боб ва хулоса масъалаҳои назарӣю амалии мавзӯи мавриди таҳқиқ баррасӣ шудаанд. Ҳамчунин, дар тақриз омадааст, ки диссертатсияи номзодии Саидахмадов Мирзоҳомид Мирзоевич қори илмии баанҷомрасида буда, ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад. Автореферати рисола ва мақолаҳое, ки унвонҷӯ дар маҷаллаҳои илмии таъйиднамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷоп кардааст, муҳтавои диссертатсияро инъикос намудаанд. Бинобар ин, диссертатсияи номзодии Саидахмадов Мирзоҳомид Мирзоевич ҳамчун қори илмии анҷомёфта аз рӯи ихтисоси 13.00.02 -Назария ва методикаи

омӯзишу парвариш (забон ва адабиёти тоҷик) сазовор ба дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ мебошад.

Дар баробари дастовардҳои муҳимми зикршуда, диссертатсия аз камбудиву норасоӣҳо низ ҳоли нест, ки зикрашон барои тақмили минбаъдаи он хеле муфиданд, аз ҷумла:

1. Муаллифи диссертатсия бештар ба ҳалли масъалаҳо диққат дода, дар мавриди методикаи таълими ин масъалаҳо камтар сухан мекунад.
2. Дар ҳалли масъалаҳо сухани муаллифи диссертатсия хеле тӯлонист ва барои исботи як фикр далелҳои зиёде аз сарчашмаҳои гуногун меовараду онҳоро шарҳ медиҳад. Ин амал дар баъзе маврид ҷанбаи педагогии диссертатсияро нисбат ба ҷанбаи методӣ пурқувваттар кардааст. Ба андешаи мо, барои исботи андеша аз сарчашмаҳои дараҷаи аввал далел овардан басанда аст.
3. Аз он ҷо, ки мавзӯи мавриди таҳқиқ ба дину мазҳаб тааллуқ дорад, калимоту таъбироти арабӣ хеле зиёд ба кор рафтаанд, ки на ҳар хонанда қобилияти дарки онҳоро дорад.
4. Ҳам дар диссертатсия ва ҳам дар автореферат хатоҳои имлоӣ ва баъзан услубӣ ба назар расид, ки ислоҳи онҳо ба манфиати кор аст.

Тақриз мусбат буда, чунин хулосабарорӣ дорад:

Сарфи назар аз ин норасоӣҳо, ки бартарафшавандаанд, диссертатсияи Саидахмадов Мирзоҳомид Мирзоевич дар мавзӯи “Таълими рӯзгору осор ва ақидаҳои педагогии Имоми Аъзам дар муассисаҳои таълимӣ” як таҳқиқоти анҷомёфта буда, ба талаботе, ки КОА-и назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба рисолаҳои номзадӣ пешбинӣ кардааст, ҷавобгӯст. Фишурдаи рисола, яъне автореферат, мазмуни онро ба таври кофӣ дарбар гирифта, мақолаву дастурҳои ҷопкардаи муаллиф низ барои шиносондани мазмуну муҳтаво ва аҳдофи рисола басандаю кофист. Арзиши амалии рисола низ аз аҳамияти назарии он сар мезанад ва онро дар навиштани китобҳои дарсӣ доир ба таърихи дини ислом, дастурҳои таълимӣ доир ба методикаи таълим, курсҳои назариявӣ, васоити таълимӣ барои донишҷӯёну хонандагон, хондани лексияҳо, инчунин барои гузаронидани курсҳои махсус ва семинарҳо аз методикаи таълим ва шинохти таълимоти Имоми Аъзам истифода бурдан мумкин аст. Бинобар ин, диссертатсияи номзоди Мирзоҳомид Саидахмадов ҳамчун кори илмӣ анҷомёфта аз рӯи ихтисоси 13.00.02 - Назария ва методикаи омӯзишу парвариш (забон ва адабиёти тоҷик) сазовор ба дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ мебошад.

Диссертант 5 дастури таълимӣ ва 6 мақола ва ба таъъ расонидааст, ки 3-тои он дар маҷаллаҳои тақризшавандаи КОА-и назди Президенти

Ҷумҳурии Тоҷикистон чоп шудаанд. Номгӯи муҳимтарин корҳое, ки муҳтавои асосии диссертатсияро инъикос менамояд, чунин аст:

1. Саидахмадов М. Пайдоиши мазҳабҳои ҷаҳоргонаи аҳли суннат валҷамоат ва шеваи тадриси онҳо. \М. Саидахмадов\ \Паёми Донишгоҳи омӯзгорӣ.- Душанбе, 2018, №3(75).-С., 290-296.

2. Саидахмадов М. Методикаи таълими шеваи зиндагии Имоми Аъзам (р) ва аҳамияти тарбиявии он. \М. Саидахмадов\ \Паёми Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.- Душанбе, 2018, №5.-С. 231-235.

3. Саидахмадов М. Шеваи тадриси мазҳаби ҳанафӣ ва шинохти мақоми Имоми Аъзам дар тамаддуни исломӣ. \М. Саидахмадов\ \Паёми донишгоҳи миллии Тоҷикистон.- Душанбе, 2019, № 2.-С., 306-308.

4. Саидахмадов М. Ирҳоб ва ё ифротгароӣ аз нигоҳи ислом. \М. Саидахмадов\ - Душанбе: Баҳори Аҷам, 2015.-С. 10.

5. Саидахмадов М. Муҳаббат ва ифтихори ватандорӣ. \ М. Саидахмадов \ \Дин ва ҷомеа, 2015, №5. -С., 16-17.

6. Саидахмадов М. Ислом ва аҳамияти оилаи солим. М. Саидахмадов \ \Дин ва ҷомеа 2018, №10,-С., 40-41.

7. Саидахмадов М. Биррулволидайн (дастури таълимӣ). \ Саидахмадов М.- Душанбе: Донишгоҳи исломии ба номи Имом Тирмизӣ, 1999.-40 с.

8. Саидахмадов М. Сарчашмаи мазҳаб (дастури таълимӣ). \М. Саидахмадов.- Душанбе, 2009.-156 с.

9. Саидахмадов М. 500 саволу ҷавоб аз рӯзгори расул (с) ва асҳоб тобеин табаа тобеин (дастури таълимӣ). \М Саидахмадов.- Душанбе: Паёми ошно, 2014.-150 с.

10. Саидахмадов М. Ҳаёти илмӣ Имом Абӯҳанифаи Нӯъмон (дастури таълимӣ). \М. Саидахмадов.- Душанбе: Паёми ошно, 2014.-103с.

Ба автореферати диссертатсия тақризҳои зер ворид шудаанд:

Низомов Мӯҳриддин Зайниддинович- доктори илми филология, дотсенти кафедраи таърихи адабиёти тоҷики Донишгоҳи миллии Тоҷикистон.

Тақриз мусбат аст, муқаррир зикр менамояд, ки диссертант мавзӯи мавриди таҳқиқро хуб медонад ва ба ҳадафи илмӣ худ расидааст. Дар баробари муваффақиятҳо фишурдаи рисола аз нуқсонҳо ори нест. Чунончи:

1. Дар баҳши “Масъалаҳои асосие, ки ба ҳимоя пешниҳод шудааст” хулосаҳои мушаххас аз натиҷаи таҳқиқ бояд ироа шавад, вале хулосаҳо умумӣ буда, усулу равиши тадрис мушаххас баён нашудааст; 2. Дар баъзе

саҳифаҳои рисола (саҳ.3, 11, 13, 15, 17, 20 ,22...) ғалатҳои имлоию китобатӣ ва услубӣ роҳ ёфтаанд, ки ислоҳи онҳо муфид мебуд.

Саидмукаррам Абдулқодирзода – номзади илмҳои филологӣ, раиси Маркази исломии Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Тақриз мусбат буда, муқарриз қайд мекунад, ки дар баробари дастовардҳо, дар назари мо, фишурдаи рисолаи Саидахмадов Мирзоҳомид баъзе камбудҳо дорад, ки ислоҳи онҳо арзиши илмӣ рисоларо баланд мебардорад: 1.Дар фишурдаи рисола истилоҳоти динӣ бидуни шарҳ омадаанд, ки дарки онро барои хонандаи одӣ мушкул гардондааст; 2.Дар тарҷумаи фишурдаи рисола ба забони русӣ баъзе истилоҳоти динӣ бе тарҷума омадаанд. Хубтар мебуд, ки моҳияти ин истилоҳот тавзеҳ дода мешуданд.

Назаров Маъруф - номзади илмҳои педагогӣ, мудири кафедраи забонҳои Донишқадаи исломии Тоҷикистон ба номи Имоми Аъзам.

Тақриз мусбат буда, муқарриз бар он андеша аст, ки муаллиф ба мақсади пешгузоштааш муваффақ шудааст, вале агар ба масъалаҳои зер пештар диққат меод, арзиши илмӣ рисола боз ҳам меафзуд:1.Дар афтореферат баъзе масъалаҳо батафсил баён шудаанд, имкон дошт, ки онҳоро мухтасар баён кард ва ба диссертатсия ишора намуд; 2.Калимоту таъбироти арабӣ хеле зиёд ба кор рафтаанд, ки дарки масъаларо барои хонандагони одӣ душвор мегардонад.

Наҷотзода Мутеъуллоҳ – номзади илмҳои филологӣ, муовини директори Маркази исломшиносии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон.

Тақриз мусбат буда, муқарриз чунин эродҳо ироа кардааст: 1.Дар фишурдаи рисола истилоҳоти динӣ бидуни шарҳ омадаанд, ки дарки онҳо барои хонандаи одӣ мушкул аст; 2. Дар тарҷумаи фишурдаи рисола ба забони русӣ баъзе истилоҳоти динӣ бе тарҷума омадаанд. Беҳтар мебуд, ки моҳияти ин истилоҳҳо шарҳ дода мешуданд.

Саидолим Комилҷон Саидмирзо - номзади илмҳои филологӣ, дотсенти кафедраи назария ва амалияи забоншиносии Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон.

Тақриз мусбат буда, муқарриз чунин эродҳо гирифтааст: 1. Вожаи инноватсия бе изофат омадааст, ки бояд дар шакли инноватсияи Пажӯҳишгоҳи... ислоҳ шавад (саҳ. 2-юми афтореферат); 2. Унвони муқарризи расмӣ ва номи кафедра якҷоя шудааст: доктори илмҳои.... кафедраи забоншиносии..., ки байни ин ибораҳо бояд фосила гузошта шавад (саҳ. 2).3.Фосилаи байни китобхона ва чудо карда шавад (саҳ. 2);

4. Вожаи доссертатсионӣ дар шакли дурусти диссертатсионӣ ислоҳ карда шавад (сах. 2); 5. Вожаҳои «мутафаккурони, бархурд, бархурдор (сах. 3,12), масълаҳо, худофаҳмиву (дурусташ худошиносиву), тамизи (дурусташ тамйизи, сах. 4), шуъбаи, маҷалаҳои (сах. 9), мумрамият (сах. 10), аббосиён (дурусташ Аббосиён, сах. 11), Акрам(с), ибни Мочча (шакли дурусташон акрам(с) ва Ибни Мочча, сах. 14), бодонишмандон, корафтогон (сах. 14), Абӯҳанифа, Инсони Комил, умавиён, аббосиён (сах. 15, 16), дигар бора (сах. 17), ки Худованд (сах. 23), иҷмоъу..., истихсон (сах. 25), Пайғомбари (с)..., саъми (сах. 26), Иҷмоъи (сах. 26, 27, 28), ки дар фикҳи ин мазҳаб..., мушкilotҳои (сах. 28), тадбиқ (сах. 30) ва ибораи Донишқадаи Исломии Тоҷикистон ба Номи Имоми Аъзам-Абӯҳанифа..., Нуъмон (исломии..., ба номи..., Нуъмон, сах. 32)» ислоҳ карда шаванд.

Муқарризон таъкид кардаанд, ки нуқсонҳои камбудҳои зикршуда ба ҳеҷ ваҷҳ арзиши илмӣ рисолаҳо коҳиш намереданд ва умедворанд, ки мавриди таваҷҷуҳи диссертант қарор гирифтани онҳо боиси такмил ёфтани моҳияти илмӣ тадқиқоти мазкур хоҳад гашт.

Муқарризони расмӣ дар баробари муайян кардани баъзе нуқсонҳои диссертатсия ва автореферати он (тоҷикӣ ва русӣ) муҳимияти ҷанбаҳои назариявӣ амалӣ, навоарӣ ва дастовардҳои шоёнӣ муаллифи диссертатсияро таъкид кардаанд.

Интиҳоби муқарризони расмӣ ва муассисаи пешбар бо он асоснок мегардад, ки онҳо мутахассисони бевосита дар соҳаи методикаи таълим буда, дар ин самт асару мақолаҳои зиёде таълиф карданд, ки мазмун ва муҳтавои онҳо ба мавзӯи диссертатсияи мазкур наздикӣ дорад. Муассисаи пешбар яке аз муассисаҳои бонуфузи илмӣ соҳаи педагогика дар ҷумҳурӣ ба ҳисоб рафта, бо мутахассисони варзидаи худ дар самти таҳқиқу таҳлили масоили умдаи педагогӣ маъруф аст.

Шӯрои диссертатсионӣ таъкид менамояд, ки унвонҷӯ дар асоси маводи зарурӣ ва фаровон шеваи таълими рӯзгору осор ва ақидаҳои педагогии Имоми Аъзамро ба таври амиқ мавриди таҳлил ва баррасӣ қарор додааст. Муқарризон таъкид намудаанд, ки дар диссертатсия бори нахуст усули таълими рӯзгору осор ва андешаҳои педагогии Имоми Аъзам ва шеваи тадриси мазҳаби ҳанафӣ таҳқиқ шуда, роҳҳои нисбатан осони шинохти ин мазҳаб ва тарзи дурусти таълими он дар зинаҳои таҳсил таъйин шудааст. Илова бар ин, дар рисола бори аввал шеваи дарсгӯии Имоми Аъзам дар ҳалқаи шогирдон, баҳсҳои ӯ бо донишмандони дин, алалхусус бо намояндагони мазоҳиби дигар, ҷавоб ба суолоти корафтодагон дар масоили шаръӣ ва дигар масъалаҳои

марбут ба мазҳаби ҳанафӣ баррасӣ гардидаанд. Пешниҳод шудааст, ки рисола барои шинохти мазҳаби ҳанафӣ ва усули таълими рӯзгору осор ва андешаҳои педагогии поягузори ин мазҳаб –Имоми Аъзам Нуъмон ибни Собит хеле судманд аст.

Аҳамияти назарии таҳқиқ дар он зоҳир мешавад, ки натиҷаҳои илмӣ тадқиқотро метавонад дар навиштани китобҳои дарсӣ доир ба таърихи дини ислом, дастурҳои таълимӣ доир ба методикаи таълими мазҳаби ҳанафӣ, курсҳои назариявӣ, васоити таълимӣ барои донишҷӯёну хонандагон аз таърихи дини ислом, хондани лексияҳо, инчунин барои гузаронидани курсҳои махсус ва семинарҳо аз усули таълим ва шинохти таълимоти Имоми Аъзам мавриди истифода қарор бигирад.

Аҳамияти амалии диссертатсияи мазкур дар шинохти мазҳаби ҳанафӣ ва усули таълими рӯзгору осор ва андешаҳои педагогии поягузори ин мазҳаб –Имом Абӯҳанифа Нуъмон ибни Собит аз чанд ҷиҳат судманд аст: Омӯзгорони муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ хангоми тадриси фанни «Таърихи дин», устодони донишқадаву донишгоҳҳо хангоми таълими фанҳои «Таърихи дин»-у «Диншиносӣ» ва алалхусус устодони мадраса хини таълими ақоиди Имоми Аъзам онро метавонанд ба сифати дастури таълимӣ истифода баранд. Ҳамчунин, дастовардҳои рисолаи мазкурро метавон дар раванди тарбияи ахлоқи ҷавонон ва оммаи мардум аз нигоҳи дину мазҳаб дар Тоҷикистон ва дигар кишварҳои мусулмонӣ истифода кард.

Бо назардошти мақсади асосии пажӯҳиш ва дар заминаи ҳалли вазифаҳои диссертатсия масъалаҳои асосии зер барои Ҷимоя пешниҳод гардидаанд:

1. Дар диссертатсия усули таълими рӯзгору осор ва андешаҳои педагогии Абӯҳанифа Нуъмон ибни Собит вобаста ба зинаҳои таълим дар муассисаҳои таълимӣ таҳқиқ шудааст.
2. Ҷойгоҳи мазҳаби ҳанафӣ дар ислом ва мақоми поягузори он - Абӯҳанифа Нуъмон ибни Собит дар ҷомеаи мусулмонон, алалхусус тоҷикон ва тарзу усули босамари таълими ақоиди ин мутафаккири бузурги ислом муайян шудааст.
3. Шеваи шинохти мазҳаби Имоми Аъзам ва усули таълими ақоиди ӯ дар зинаҳои таълим (дар муассисаҳои таҳсилоти миёнаи умумӣ ва омӯзишгоҳову макотиби олӣ бо назардошти синну соли хонандагон) таъйин шудааст.
4. Шева ва тарзу услуби Имоми Аъзам хангоми тадриси масоили илмӣ бо шогирдон муайян шуда, усули таълими он таъйин шудааст.
5. Усули фикҳи Имоми Аъзам дар баровардани масъалаҳои шаръӣ аз мазмуни оятҳои Қуръону ҳадисҳои набавӣ муайян шуда, усули таълими он таъйин шудааст;

6. Қазову фатво аз нигоҳи Имом Абӯҳанифа Нуъмон ибни Собит муайян шуда, усули тадриси он таъйин гардидааст;
7. Усули фикҳи Имом Абӯҳанифа баррасӣ шуда, шеваи таълими он пешниҳод шудааст.

Ҳангоми ҳалли проблемаҳои дар боло зикршуда асосҳои умумии методологияи тадқиқро назарияи ягонаи раванди педагогӣ ҳамчун обекти фаъолияти омӯзгору донишандӯз дар шароити бисёрфарҳангӣ (бисёрмазҳабӣ) дар раванди таълимии таърихи дини ислом ташкил медиҳад. Ҳамчунин диссертатсия дар заминаи усулҳои муқоисавӣ, муқоисавӣ-таърихӣ, зимнан равиши сохторию омӯри навишта шудааст.

Асосҳои назариявии тадқиқро методологияи тадқиқ ба шеваи методикаи таълими муосир ва равиши таърихии динию таҳлили муқоисавӣ сурат гирифтааст. Дар диссертатсия ҳангоми баррасии мавзӯ аз нуктаҳои назариявӣ ва амалии донишмандони соҳаи методикаи таълим, монанди К.Д. Ушинский, М.Лутфуллоев, С.Алиев, С.Аминов, С. Шербоев, А.В. Текучев, М.Маҳкамов, А.Муллоев, М. Аҳмадов, Ш.Р. Исрофилниё ва уламои илмҳои динӣ, амсоли Абдушшарифи Боқизода, Мавлоно Абӯмуҳаммад Мирзотоҳир, Имом Суютӣ, Абӯзаҳра, Абӯисҳоқи Шерозӣ, Абдуллоҳи Қазвинӣ, Муҳаммади Лоҳурӣ, Амр ибни Муҳаммади Шерозии Байзовӣ, Бадриддини Айнии Ҳанафӣ, Сулаймон ибни Башири Азадии Балхӣ ва дигарон истифода шудааст.

Саҳми фардии муҳаққиқ дар он зоҳир мешавад, ки мусанниф усули таълими рӯзгору осор ва андешаҳои педагогии Имоми Аъзам ва шеваи тадриси мазҳаби ҳанафиро таҳқиқ карда, роҳҳои нисбатан осони шинохти ин мазҳаб ва тарзи дурусти таълими онро дар зинаҳои таҳсил таъйин намудааст. Илова бар ин, унвонҷӯ усули дарсгӯии Имоми Аъзамро дар ҳалқаи шогирдон, баҳсҳои ӯ бо донишмандони дин, алаҳхусус бо намояндагони мазоҳиби дигар, ҷавоб ба суолоти қорафтагон дар масоили шаръӣ ва дигар масъалаҳои марбут ба мазҳаби ҳанафиро баррасӣ карда, усули таълими онҳоро пешниҳод намудааст.

Ҷаласаи Шӯрои диссертатсионии 6D.KOA-028-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ рӯзи 06 февралӣ соли 2020 дар бораи ба Саидахмадов Мирзоҳомид Мирзоевич додани дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯйи ихтисоси 13.00.02 - Назария ва методикаи омӯзишу парвариш (забон ва адабиёти тоҷик) қарор қабул кард.

Ҳангоми гузаронидани овоздиҳии пинҳонӣ дар Шӯрои диссертатсионӣ аз шумораи умумии 25 нафар аъзои Шӯрои диссертатсионӣ 22 нафар иштирок дошт, ки аз ин _ нафар аз рӯи ихтисоси 13.00.02– Назария ва методикаи омӯзишу парвариш (забон ва адабиёти тоҷик) мебошанд. Натиҷаи овоздиҳӣ: «тарафдор» 22 нафар, «зид» 0, «барғаҳои безътибор» 0.

Гузориши Саидахмадов Мирзоҳомид Мирзоевич дар мавзӯи «Таълими рӯзгору осор ва ақидаҳои педагогии Имоми Аъзам дар муассисаҳои таълимӣ» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.02– Назария ва методикаи омӯзишу парвариш (забон ва адабиёти тоҷик), тақризи муассисаи пешбар, баромади муқарризони расмӣ, доктори илмҳои педагогӣ, профессор Негматов Саъдуллоҷон Эргашевич, номзатии илмҳои филологӣ, дотсент Аҳмадов Мирзоҳабиб ва тақризҳо ба авторефератро шунида, муҳокима карда, Шӯрои диссертатсионӣ дар асоси натиҷаҳои овоздиҳии пинҳонӣ, хулосаи қабулкардаи худ оид ба диссертатсия дар бораи асолат, арзиш, навоарӣ ва натиҷаҳои бадастовардаи диссертант

қарор қабул мекунад:

1. Диссертатсияи Саидахмадов Мирзоҳомид Мирзоевич дар мавзӯи «Таълими рӯзгору осор ва ақидаҳои педагогии Имоми Аъзам дар муассисаҳои таълимӣ» барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.02– Назария ва методикаи омӯзишу парвариш (забон ва адабиёти тоҷик) ба талаботи банди 2 ва зербандҳои 10 ва 11 «Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ (дотсент, профессор)»-и Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки бо қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 26-уми октябри соли 2016, № 505 тасдиқ шудааст, комилан мувофиқат мекунад.

2. Мақолаҳои илмӣ ҷопкардаи унвонҷӯ мазмуну мундариҷаи диссертатсияро пурра инъикос менамоянд.

3. Ба Саидахмадов Мирзоҳомид Мирзоевич дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.02-Назария ва методикаи омӯзишу парвариш (забон ва адабиёти тоҷик) дода шавад.

4. Аз Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон хоҳиш карда мешавад, ки ба Саидахмадов Мирзоҳомид Мирзоевич дипломи дараҷаи илмӣ номзади илмҳои педагогӣ аз рӯи ихтисоси 13.00.02-Назария ва методикаи омӯзишу парвариш (забон ва адабиёти тоҷик)-ро диҳад.

**Раиси Шӯрои диссертатсионӣ,
доктори илмҳои филологӣ, профессор**

Чаматов С.С.

**Котиби илмии Шӯрои диссертатсионӣ,
номзади илмҳои филологӣ, дотсент**

Мирзоалиева А.Ш.

06 феввали соли 2020.